

*Není těžké dělat věci nové,
ale dobré.*

ROLLAND

NÁSEDLOVICE

letos

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU 2011

Dožínková úroda

„Veselo hody...“ a co teprve, až bude stárkovat tato partička

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, tak jako každý rok dostává se vám do rukou zpravodaj Obecního úřadu Násedlovic. Dovolu, abych se trochu poohlédla a podělila se s vámi o radosti,

ale též o starosti.

Na začátku roku 2011 pravidelně navštěvuji výroční schůze našich zájmových organizací, na kterých se z výročních zpráv dozvídám o jejich činnosti a hospodaření. Víím, že v dnešní uspěchané době není jednoduché obětovat svůj volný čas ve prospěch ostatních. Proto bych vám všem, kteří se věnujete sportu, myslivosti, vinařství, včelám, anebo protipožární ochraně obyvatel, chtěla poděkovat a povzbudit vás do dalších let. Věřte, že vaše práce ve vašich organizacích má smysl.

V lednu také začíná plesová sezona, kdy jednotlivé organizace věnují přípravám mnoho energie, ačkoliv to mnohdy dopadne tak, že je na plesu více přespolních návštěvníků než domácích. Přehled všech uskutečněných kulturních akcí si můžete přečíst v dalším samostatném příspěvku. A že bylo z čeho vybírat, uznáte sami.

Nyní bych se ráda zmínila o investicích a realizovaných projektech. Letos jsme pokračovali v opravě další části hřbitovní zdi, na kterou jsme získali dotaci z Programu rozvoje venkova. Z Ministerstva pro místní rozvoj jsme získali dotaci na obnovu boží muky, kterou jsme slavnostně posvětili při oslavě dožíněk.

Opravená boží muka

V loňském roce jsme žádali o dotaci na opravu budovy obecního úřadu z programu Zelená úsporám. Teprve letos v říjnu přišel dopis ze Státního fondu životního prostředí ČR, ve kterém nám sdělují, že v rámci programu na realizaci úspor energie v budovách veřejného sektoru je naše žádost kompletní a přijatelná, avšak může být podpořena jen v případě, že dojde k přebytku finančních prostředků po alokaci na všechny rodinné a bytové domy. Jinými slovy budeme muset žádat znovu a situaci bude řešit zastupitelstvo.

Už dříve jsem se zmínila o tom, že se v dnešní době musí hodně šetřit, ale pokud budeme příliš dlouho čekat na příznivější

dobu, nemuseli bychom se dočkat vůbec. Proto jsme po celý rok pokračovali v přípravách na započatých projektech ČOV a kanalizace v obci Násedlovic a jakmile jsme měli v ruce stavební povolení, mohli jsme požádat o dotaci Ministerstvo zemědělství. Nyní čekáme na podpis smlouvy a já pevně věřím, že se to do konce roku podaří. Pokud vše dobře dopadne, chtěli bychom v příštím roce začít s realizací. Hodnota tohoto plánovaného díla se má pohybovat kolem padesáti milionů korun.

Vážení spoluobčané, touto cestou bych vás také ráda požádala o spolupráci před zahájením prací a pochopení při realizaci. Vše potřebné vám včas sdělíme prostřednictvím zastupitelů, rozhlasu, úřední desky nebo webových stránek obce.

Stavba parkoviště u hřbitova

Projekt s názvem Úprava veřejného prostranství u hřbitova je nyní v plném proudu, ale v době, kdy budete číst tyto řádky, již bude sloužit vám občanům.

Jako předsedkyně Mikroregionu Ždánicko bych vás ráda informovala o realizaci projektu *Bezpečná města a vesnice*, v rámci něhož jsme získali dotaci na dva radarové ukazatele rychlosti. Ukazatele jsme nainstalovali na sloupy veřejného osvětlení jak ve směru od Žarošic, tak i od Čejče. Věřím, že tím dojde alespoň částečně ke zkldnění dopravy v naší obci. Bude ale záležet na každém z nás, jak dodržujeme předpisy silničního provozu.

I nadále se snažíme o získání dotací ze SFDI na vybudování cyklostezky Uhřetice-Ždánice. Dobrá zpráva je, že nám Rada Jihomoravského kraje schválila dotaci na projektovou dokumentaci pro územní řízení a následně pro stavební řízení, ale na samotnou realizaci musíme ještě počkat minimálně do jara 2012. Projekt bude nutné rozdělit na dvě etapy z toho důvodu, že celková částka na realizaci činí 36 milionů korun. Čeká nás tedy ještě dlouhá a pravděpodobně trnitá cesta. Kam až se nám podaří dojet, vám ráda napíšu v příštím zpravodaji.

V letošním roce jsme se opět přihlásili do soutěže Vesnice roku 2011 a obdrželi jsme mimořádné ocenění za uplatňování principů zdravé výživy v mateřské škole s darem třiceti tisíc korun. Děkuji ředitelce i celému kolektivu pracovníků MŠ nejen za vzornou prezentaci při návštěvě komise, ale i za vzornou spolupráci s obcí.

V květnu jsme přijali pozvání do Ždánic na Májovou veselici. V srpnu se konal Jarmark s dožínkami a po čtyřech letech se v Kyjově konal Slováký rok. Naše obec se zúčastnila průvodu a v přehlídce krojů s názvem *Jak se u nás chodí na hody* představila náš kroj. K tomuto svátku všech folkloristů byla také vydána kniha *Kyjovsko*, v níž jsou vyobrazeny lidové kroje ze všech obcí kyjovského regionu. Autor knihy pan Židlický se snažil zachytit ve svých fotografiích hlavně osoby, které jsou nositeli lidové kultury při udržování tradic ve svých obcích. Knihu si můžete zakoupit na obecním úřadě za 880 korun.

Mnohdy mě mrzí, že kulturních a folklorních akcí se zúčastňují již dlouhá léta stále jedni a tiž lidé. Mám velkou obavu, aby naše staré tradice, jako jsou dožínky, hody a plesy, nevymizely z našeho života úplně. Všem krojovaným tímto děkuji za účast, protože bez vás by nebylo nic.

To je jen jedna ze starostí, které mě trápí. Další starostí je vandalismus, mezilidské a sousedské vztahy. Mnohdy se také zamýšlím nad nevhodným chováním dětí a mládeže a za lhotejné přihlížení dospělých.

Fotografování násedlovických krojů do knihy Kyjovsko

lých. Ráda bych touto cestou požádala rodiče i ostatní občany o pomoc při ochraně pořádku a veřejných budov v obci.

Dovolte, abych vás pozvala na všechny akce, které jsme připravili ještě v letošním roce. Pozvánky a plakáty najdete v tomto zpravodaji, stačí si vybrat.

Vážení spoluobčané, protože se blíží doba vánoční, kdy právě v tyto dny právem zdůrazňujeme lidskost, vztah člověka k člověku, vzájemnou důvěru jednoho k druhému, opravdové pochopení a úctu, přeji vám všem hodně radosti a síly, zdraví a štěstí. Nejen v tyto dny žije člověk touhou po lásce a porozumění, ale je i mnoho dní příštích, v nichž člověk potřebuje blízkost druhých. Kéž toto přání se vám všem vyplní.

Vlasta Mokrá, Vaše starostka

Opravené schody u domu č. 21

Vesnice roku

Tak, jak tomu bylo i v několika posledních letech, se naše obec zúčastnila celostátní soutěže Vesnice roku 2011. Přestože jsme nikdy nedosáhli až na nejvyšší ocenění, hodnotící komise vždy naši obec ohodnotila alespoň v některém oboru. Letos komisi zaujala nová podoba stravování v mateřské škole, a tak ji ocenila diplomem, jehož předání se uskutečnilo ve vítězné obci Vavřinec. Odměna ve výši 30 tisíc korun bude převážně použita na nové vybavení školky.

Ocenění v soutěži Vesnice roku 2011

Realizované projekty 2011

Realizovaný projekt	Požádáno o částku	Náklady (Kč)	Spolufinancování	Výše příspěvku
Oprava boží muky	92 400	132 000	MMR	92 400
Oprava hřbitovní zdi	302 500	284 000	POV	113 000
SDH výstroj a výzbroj	120 000	30 000	kancelář hejtmána JMK	30 000
Vesnice roku 2011	-	-	JMK	30 000
Parkoviště u hřbitova		2 900 000	z rozpočtu obce	
Panely na měření rychlosti	225 000	110 000	JMK	55 000
Požádal mikroregion Ždánicko				

Informace o odpadech

Vážení spoluobčané, předkládáme vám vyúčtování odpadového hospodářství od října 2010 do září 2011.

VÝDAJE na odpad celkem 585 640 Kč	Komunální odpad Kč	Za občany	355 918 Kč
		Velkoobjemové kontejnery	61 741 Kč
		Doprava	44 448 Kč
	Tříděný odpad		112 280 Kč
	Nebezpečný odpad		12 253 Kč
PŘÍJMY za odpad celkem 567 663 Kč	Za prodej známek		431 401 Kč
	Za odpad z velkoobjemových kontejnerů		500 Kč
	Za tříděný odpad		135 762 Kč
DOPLATEK OBCE			17 977 Kč
Skutečné náklady na 1 občana			706 Kč

Oznamujeme, že novou známku na **komunální odpad** si můžete zakoupit od 2. ledna 2012 v kanceláři obecního úřadu. Cena **zůstává stejná – 500 Kč** za osobu na rok. Částku lze uhradit ve dvou splátkách.

Sběrný dvůr nebezpečného odpadu přijede do naší obce 5. 5. 2012 od 9–11 hod. V průběhu celého roku je možno odevzdat nebezpečný odpad bezplatně do firmy Ekor v Kyjově.

Kontejnery na železný a objemný odpad se nacházejí ve dvoře bývalého podniku Šohaj. Upozorňujeme opakovaně, že je třeba řádně třídit suť, kterou nyní odvážíme na drtičku do Uhřet. Tento způsob vyjde obec podstatně levněji.

Sbírka starého ošacení bude vyhlášena na jaře 2012.

Aktivity sportovního areálu

V lednu letošního roku jsem se stal správcem sportovního areálu namísto pana Pavla Matyáše.

Údržba areálu je náročná a vyžaduje spoustu času, proto jsem některé větší opravy, které byly nutné, rozvrhl do několika etap. Přednostně jsem zajistil opravu plotu kolem celého hřiště, především proto, abych zamezil vstupu nezaným návštěvníkům. Musel být znovu vypleten a zpevněn vodícími dráty. Opravou prošly i sítě házenkářských branek, jejich náročné vyplétání mě stojí spoustu času.

Mrzí mě, že si mladí sportovci neváží práce druhých a nemyslí na ostatní, kteří by chtěli hřiště také využívat. Znovu byla ukotvena a opravena ochranná síť za branou u kabin fotbalistů. V této souvislosti bude nutné zajistit i mříže na oknech kulturního domu, protože razantní hra některých „hráčů“ narušuje jejich statiku.

V letních měsících dostal nový kabát i povrch hřiště. Během roku se opakovaně provedl chemický postřik hrací plochy, aby tak byla splněna všechna předepsaná kri-

téria. Specializovaná firma hřiště vyčistila od mechového porostu a odborně prosypala. Musím poděkovat vedení naší obce, že tuto firmu zajistila a zaplatila. Poplatky za užívání sportoviště totiž stačí pouze na drobné opravy.

Areál nabízí sportovní vyžití pro všechny věkové kategorie. Můžete si zahrát tenis, nohejbal, malou kopanou, košíkovou i házenou.

Každé pondělí se zde scházejí tenisté, úterky a pátky patří fotbalistům, středy nohejbalistům a čtvrtky patří nadšencům malé ko-

pané – Lemurům. Víkendy slouží zájmům širší veřejnosti. Pokud budete mít chuť, čas a náladu přijít si zaspotovat, můžete si u mě zajistit rezervaci. Permanentka na 10 hodin stojí 800 Kč, jedna hodina stojí 100 Kč. Rezervaci je nutno obnovovat každý rok, proto nezapomeňte.

Závěrem bych vám všem chtěl poděkovat za podporu a popřát vám mnoho zdraví a spokojenosti do nového roku.

Rudolf Janusicza, správce areálu

Motto:

„Není důležité zvítězit, ale vrátit sportovní náčiní!“

Stavba nového mostu

Objížďku na silnici č. 419 mezi Čejčí a Násedlovicemi nikdo nepřivítal. Zvláště se nelíbí obyvatelům Karlína. Co se na uzavřeném úseku silnice děje, snad víte všichni. Most přes říčku Trkmanku odstranila firma Firesta na základě odborného posudku a staví zde kompletně nový most, který by snad měl být do konce roku hotov.

Pokud někoho zajímá historie silnic i mostů v obci, nabízím k přečtení pár údajů z minulosti.

Původně náš region patřil správně pod buchlovské panství, později převzalo úlohu okresního města Uherské Hradiště, a tak tehdy převážně nepevněné cesty směřovaly k tomuto místu.

První zpevněná cesta přes naši obec se nazývala císařská, byla budována jako vojenská a spojovala Brno s Hodonínem a následně se západními Uhry, jak se tehdy Slovensko nazývalo. Silnice začínala u Holubic a vyhýbala se všem vesnicím kromě Slavkova. Přes naši vesnici se budovala v době vlády císařovny Marie Terezie, do Hodonína dosáhla až v roce 1824. Vojsky rakouskými i nepřátelskými byla v minulosti hojně využívána při všech vojenských střetnutích, použila ji vojska Napoleona i ustupujícího cara Alexandra při bitvě u Slavkova. Jen Rudá armáda při poslední válce dala přednost postupu na Brno jinou trasou. Starší obyvatelé mají ještě v povědomí místní název Na Mostě v prostoru mezi domy 29 a 31, kde původně

most přes místní potok stával, a Na Zastávce, u č. 198, kde zastavoval poštovní dostavník. Až ve dvacátých letech minulého století byla vybudována silnice od Čejče přes Krumvív a další obce do Brna. Trasa byla o něco kratší, hlavně se však vyhýbala stoupání přes Ždánický les a kopci s množstvím serpentín za naší obcí.

Na svou dobu byly silnice i most vybudovány ve velmi dobré kvalitě, šířkou a poloměry zatáček vyhovující i dnešnímu provozu. V katastru obce jsou i další mosty. Na okresní silnici do Karlína je most přes Trkmanku z roku 1904, v polní trati Motorová a na cestě k Haltýřům byly postaveny obecní mosty. Do roku 1970 stával na hranicích s Želeticemi ještě jeden most, ale ten byl při velké povodni stržen a nebyl již obnoven. Pokud si někdo z vás udělá procházku kolem Trkmanky v našem katastru, může použít i pěti dřevěných přechodů, které si postavili myslivci.

A na úplný závěr ještě připomenou most ve Slaném Dole přes bývalou železniční trať do Ždánic, který stojí na bývalé kopecké cestě z Buchlova do Rakouska, nyní je v havarijním stavu a o jeho začlenění do plánované cyklostezky zatím není rozhodnuto.

Věříme, že termín vybudování nového mostu bude dodržen, nepříjemná objížďka bude co nejdříve odstraněna a nový most bude sloužit nám i dalším generacím.

Josef Puk, kronikář obce

Opravovaný most

Zvýšení dopravní bezpečnosti v naší obci

Na základě vypsání dotačního titulu získal mikroregion Ždánicko možnost umístit v jednotlivých obcích měřiče rychlosti. V naší obci byly umístěny dva měřiče, jeden u kostela, druhý u hřiště. Na mnohé řidiče mají nové měřiče rychlosti pozitivní psychologický účinek. Bohužel na ty zbývající nezodpovědné a hazardéry však nadále zřejmě platí jen masťná pokuta a ztráta bodů. Na základě stížností obyvatel v ulici za obchodem na častou rychlou a nebezpečnou jízdu mnohých řidičů v těchto místech jednáme i o pořízení retardéru.

Zajímavosti, oznámení

V Žarošicích byla otevřena zubní ambulance MUDr. Ireny Vasilevy. Ordinuje v úterý 14-17 hod., středa a čtvrtek 9-13 hod. a v pátek 9-12 hod. Bolestivé stavy ošetří půl hodiny před ordinací. Telefonické objednávky na ošetření přijímá od 12 do 13 hod. na telefonu 518 324 874.

I v letošním roce přispěli podnikatelé částkou tisíc korun na vydání zpravodaje. Děkujeme.

Obec Násedlovice děkuje panu Věroslavu Svobodovi za nezištné poskytnutí techniky na ořez dřevin u evangelického hřbitova.

Na obecním úřadě si můžete zakoupit kalendář našeho mikroregionu. Dále si můžete koupit knihu Násedlovice v obrazech, knihu Kyjovsko, DVD z dožíněk, pohlednice i vánoční nebo dárkovou tašku.

Děkujeme paní Hrdličkové a Brhelové a všem pomocnicím, které připravily pro komisi Vesnice roku 2011 pokrm do soutěže Jihomoravský krajáč. Jejich pečená kachna se zelím a přesňáky byly opravdu výborné.

V Násedlovicích již rok cvičíme zumbu na hudbu inspirovanou latinsko-americkými rytmy. Cvičení vede Eliška Valihrahová z Krumvíře, která se k tomuto dostala po narození syna Honzíka. Začínala na běžných hodinách zumbby. Protože ji to bavilo stále více, jezdila na Zumba Maratony, Zumba Párty až si nakonec udělala i instruktorský kurz. Pohyb je jejím koníčkem už od malička, na základní škole cvičila aerobic, později chodila do posilovny, plavala, jezdila na kole. Na hodinu zumbby s instruktorkou Eliškou si můžete zajít i vy. Hodina probíhá každé pondělí od 18 hodin v kulturním domě. S sebou je dobré vzít ručník, pití a sportovní obuv.

Děkujeme stárkovským párům, jejich rodinám, všem krojovaným a pořadatelům za zdařilý průběh letošních hodů.

Děkujeme rodině Rostislava Dobeše, která nám letos poskytla vánoční strom.

KULTURNÍ AKCE V UPLYNULÉM ROCE

Průvod od boží muky

Na kulturní akce byl bohatý především letošní srpen. Po čtyřech letech se konal Slovácký rok v Kyjově, po dvou letech k nám opět přijel Ždánický histopedál a konaly se dožínky.

Dožínkový program jsme netradičně zahájili v polích při požehnání u nově opravené boží muky. Krojovaný průvod šel poté po cestě ke kulturnímu domu. Tam proběhlo dožínkové pásmo, které pod taktovkou Marcely Hanákové nacvičil místní sbor a děti. Zpěváky přijel podpořit i žarošický mužský sbor. V sále kulturního domu připravili zahrádkáři ochutnávku vín a k poslechu a dobré náladě hrála cimbálová muzika Kyjovsko. Svá vína k ochutnávce přivezl i rakouský host. Na nových výstavních panelech jste mohli zhlédnout fotografie událostí posledního roku. Připraven byl

Rakouští hosté na dožínkách

Lampionový průvod

Foto: J. Kobzinek

i malý jarmark domácích produktů, na kterém byl zájem především o zabijačkové speciality a košíky sýry.

Celou slavnost zakončila letní noc s dechovou hudbou Lácaranka. Někdo tančil pod širým nebem, jiný zase zpíval u cimbálky, ale pobavili jsme se všichni. Díky hezkému počasí a vám všem, kteří jste byli ochotni jakkoli přiložit ruku k dílu. Byť to tak nevypadá, není lehké se v letních měsících, kdy je spousta jiné práce nebo lidé odjíždí na dovolenou, scházet v plném počtu k přípravám a nacvičování. Zvláštní dík pak patří manželům Hrdličkovým, Blahutkovým, Drmelovým, Brhelovým a paní Dagmar Sovové, kteří svým nezištným úsilím přispěli k výbornému průběhu odpoledne i večera.

Rej světlušek se letos konal 25. října v předvečer podzimních prázdnin. Navzdory počasí, které snad poprvé nebylo tak hezké, jako jsme byli zvyklí z předcházejících let, prošel průvod plný světýlek, lampiónů a lucerniček od kulturního domu k pomníku padlých. Neosvětlenou hlavní silnici rozjasňovalo letos snad ještě více svítících dýní, zvířátek a různých výrobků, které nás nejen pobavily, ale upevnily v nás vědomí o tom, jak jsou místní lidé šikovní a vynalézaví. U garáží požárních vozidel čekaly děti hlavně na ohňostroj, který se však nakonec kvůli větru nemohl konat. Všichni si alespoň mohli opět špekáček, pro děti byl připraven bylinkový čaj a dospělí příjemně zahřál dobrý svačák s ovocem (zdravá specialita naší školky). O zázemí se postarali místní hasiči, a tak jsme v jejich garážích mohli posedět v teple. Takové akce, kde každý přispěje svým dílem, mají svou nezaměnitelnou atmosféru, ze které je cítit soudržnost, přátelství a radost. Kež je takových večerů víc.

Pohádková cesta

Foto: J. Kobzinek

Jako už po několik let konala se ke Dni dětí i letos akce Cesta pohádkou. V kouzelném světě pohádkových bytostí se děti setkaly nejen s princeznami, pohádkovým dědečkem, čarodějnicí a vodníkem, ale i s mnoha úkoly, které musely cestou splnit. Brána do pohádky byla u myslivny, kde se mohly děti povozit na koních. Připravili pohádkové odpoledne, na kterém se pobaví nejen děti, ale mnohdy i účinkující bytosti, není snadné. Proto všem dobrovolníkům, kteří jsou ochotni tomuto programu věnovat svůj volný čas, patří velké poděkování.

Jarka Šaňková

Ždánický histopedál

Přestože se letos konal již VIII. ročník Ždánického histopedálu, k nám do Násedlovic přijeli jeho účastníci teprve potřetí. Při této příležitosti si připravila kavárna Iberka doprovodný program – košť piva, speciality na grilu a country kapelu z Hodonína. Po příjezdu se cyklisté mohli občerstvit a připravit na pohodovou jízdu elegance. Součástí hodnota komise, která účastníky rozdělila do tří skupin. Na historických kolech a v historických kostýmech jsme mohli vidět muže, ženy i děti. Po vyhodnocení třech nejzajímavějších kostýmů z každé kategorie obdrželi účastníci na památku šálu se znakem obce Násedlovice. Následovalo malé pohoštění v podobě zabijačkových specialit a pomalíčku se cyklisté začali připravovat na cestu zpět do Ždánic za dalším programem.

Do letošního ročníku bylo přihlášeno sto třicet účastníků, což je v historii akce rekord. Děkuji kavárně Iberka za spolupráci i všem ostatním, kteří jste přiložili ruku k dílu. Mám radost, když slyším pochvalná slova díky od účastníků histopedálu.

Vlasta Mokrá, starostka obce

Histopedál v Násedlovicích

Ani letos kavárna Iberka nezahálela

Dobrý den, vážení spoluobčané, kavárna Iberka vám všem hned na začátku přeje do nového roku mnoho štěstí, radosti, zdraví a pohody. Tak co se kavárně během roku 2011 událo?

I přes nepříznivou ekonomickou situaci jsme si nenechali vzít dobrou náladu a chuť něco pořádat. Ať už to byl v červenci rockový koncert skupiny SECRET a skupiny NEVÍM pořádaný ve spolupráci s místními dobrovolnými hasiči, nebo již tradiční Košť piva, který se v tomto roce konal už popáté. Podařilo se nám přivést k ochutnání 23 druhů piva z různých koutů naší republiky. Že naše akce mají smysl, o tom svědčí i samotné reakce médií a také sládků. Ti berou prezentaci svých pivovárků na Košťu piva v Násedlovicích velmi vážně. Těší je, že jejich pivo v tak velké

konkurenci ostatních pivovárků chutná a má u vás velký ohlas.

Nemůžeme opomenout i iberkovské fotbalové klání našich „Lemurů“. Tradičně je můžeme vidět ve čtvrtek za každého počasí vždy v 18 hodin na novém hřišti za kulturním domem. Naši „Lemuři“ nesnáší stereotyp, umí se zasmát sami sobě a nezkazí žádnou legraci! V červnu se prezentovali v Bošovicích na Turnaji hospod a v říjnu obstáli v Karlíně na Burčákovém turnaji. Jsme rádi, že se zajdete podívat a podpořit nás. Je to obrovské povzbuzení pokračovat dál.

Samozřejmě, že bez velké podpory místních dobrovolných hasičů a obecního úřadu by spousta akcí vůbec nemohla vzniknout. Proto kavárna Iberka využívá této příležitosti k poděkování všem dobro-

volným hasičům, paní starostce a zaměstnancům obecního úřadu, děvčatům, která pomáhají při čepování piva na koštu, za jejich obětavost, čas a pomoc při přípravách.

V říjnu se kavárna Iberka oblékla do nového kabátku. Malovali jsme a renovovali vstupní prostory, a to vše z finančních prostředků obecního úřadu. Interiér nám vyzdobil malířský mistr pan Konečný z Dražůvek. Za to a vše ostatní kavárna Iberka moc děkuje a přeje vám všem a i sobě mnoho pěkných akcí, dobré spolupráce a fajn nálady.

Vaše kavárna Iberka

Košť piva

Májová veselice ve Ždánicích

Dne 14. května 2011 se krojovaná chasa spolu s členy pěveckého sboru zúčastnili národopisné slavnosti obyvatel Ždánicka – Májové veselice 2011.

Na začátku slavnosti zazpívaly mužské sbory, poté děti a Ženičky, a jakmile se seřadily jednotlivé obce do průvodu, vyšlo se ke kulturnímu domu, kde proběhlo stavění máje za zpěvů mužských sborů.

Hlavní program byl připraven v parku, avšak po vystoupení dětí se strhla bouřka, která program na nějakou dobu přerušila. Této chvíli mohli účastníci využít k občerstvení, povídání nebo třeba ke zpěvu pod kaštaný či ve stanu. Déšť byl však vytrvalý, a tak jsme se rozhodli vrátit domů. Děkuji všem, kteří jste se zúčastnili a prezentovali naši obec.

Vlasta Mokrá, starostka obce

Plesová sezona

Letošní plesová sezona byla bohatá. Hned 15. ledna jeli Násedlovičtí do Uhřic na ples mikroregionu Ždánicko. Naše děti předtančily spolu s ostatními Moravskou besedu. Týden nato se konal myslivecký ples, kde jste mohli už tradičně ochutnat zvěřinové speciality. Hned 28. ledna jsme měli ples školní. Vystupovaly zde nejen děti s Českou besedou, ale i taneční skupina ze Slavkova u Brna. Ozdobou plesu byla polonéza a také všichni její účastníci nastrojení do krásných šatů s plesovým líčením i účesy. Abychom nevyšli ze cviku, jela na pozvání násedlovické rodačky naše mládež o týden později tančit Českou besedu do Mikulčic. V množství podlužáckých krojů ty násedlovické nebyly k přehlédnutí. V únoru nám mládež z Mikulčic návštěvu oplatila a přijala pozvání na náš krojovaný ples. Plesovou sezonu zakončila ostatková zábava a karneval.

J. Šaňková

Mládež na plesu v Mikulčicích

Krojovaný ples

Násedlovičtí na plesu mikroregionu v Uhřicích

Slovácký rok v Kyjově

Nejstarší národopisný festival v naší republice, Slovácký rok v Kyjově, se konal letos už podevatenácté ve dnech 12. a 13. srpna. Tradičně se koná každé čtyři roky a přiláká do Kyjova tisíce účastníků. Na tomto svátku příznivců tradičních zvyků a přehlídky krojů z celé oblasti Moravského Slovácka nechyběla ani naše obec. V dopoledním soutěžním programu před-

vedli krojovaní stárci a stárky zvyky při našich hodech, odpoledne jsme se zúčastnili krojovaného průvodu od nádraží, přes náměstí až na letní kino. Průvodu, který trval více než hodinu, se zúčastnilo přes čtyřicet krojovaných skupin z jednotlivých obcí regionu. Děkujeme všem krojovaným za účast při prezentaci naší obce na akci celostátního významu.

V. Mokrá

Násedlovičtí na Slováckém roku v Kyjově

Plán kulturních akcí na rok 2012

LEDEN

21. 1. Myslivecký ples

ÚNOR

4. 2. Obecní krojovaný ples
18. 2. Ostatky (průvod máškar po vesnici a večer zábava)
19. 2. Dětský máškarňí karneval

DUBEN

- Automobilové závody

KVĚTEN

- Výlet pro důchodce
13. 5. Kytička pro maminku
26. 5. Rybářské závody
25.-27. 5. Rapid šach

ČERVEN

- Pohádková cesta na myslivnu

ČERVENEC

6. 7. Letní noc (TJ Moravia)

SRPEN

11. 8. Letní noc (TJ Moravia)
Košť piva

LISTOPAD

- 9.-11. 11. Tradiční Martinské hody
24. 11. Kateřinská zábava

PROSINEC

- Předvánoční dílna
Zpívání u vánočního stromu

Násedlovičtí důchodci na zámku v Lednici

Zeptali jsme se...

Pana **Josefa Fronka** asi mnozí znáte. Před několika lety se zúčastnil besedy pro důchodce. Tento významný rodák naší obce v letošním roce oslavil své 75. narozeniny. U příležitosti jubilea jsme ho pozvali do Násedlovic a požádali o malý rozhovor. Kdo by očekával sebevědomého světáka, byl by zklamán. Emeritní docent glasgowské univerzity a profesor univerzity v Ostravě skromně přicestoval autobusem, v ruce držel svůj poslední slovník, který věnoval obci, a po celou dobu s úsměvem odpovídal na naše otázky.

Narodil se v rodině ševce, kde mistr Fronek ševcoval, kde se žilo, spalo a pracovalo v jedné místnosti, kde se hodně povídalo a malý Josef a Tonička seděli a poslouchali vyprávění sousedů čekajících na opravu bot. Snad i tyto vzpomínky z dětství, zděděný talent a láska k češtině měla vliv na jeho životní dráhu.

Pane Fronku, co jste studoval a jak jste se dostal k angličtině? A s tím souvisí i výborné znalosti češtiny.

Ve škole mě jazyky bavily, a to i český jazyk. Talent na jazyky měl i můj otec, a to více než já. Naučil se anglicky a německy. Hodně čerpal z knih a novin, které četl snad v každé volné chvíli, zatímco sousedé marně čekali na opravené boty. Studia jsem začal v Kyjově v budově starého gymnázia, maturitu jsem složil už v nové budově jedenáctiletky na Újezdě. Pak jsem se s potížemi kvůli svému původu dostal na univerzitu do Olomouce. Předemnou tam působili dva významní rodáci z Násedlovic, bratři Jaromír a Oldřich Běličovi. Doposud jsou jejich odborné práce v oboru jazykovědy odborníky vysoce ceněny. Po promoci jsem učil na různých školách, naposledy před odjezdem do Anglie v Žilině na jazykové škole.

Kdy jste odjel do Anglie a jak dlouho jste tam žil? Tam vznikly vaše slovníky?

Do Anglie jsem odjel v roce 1969 a vystudoval tam na univerzitě v Edinburghu. Potom jsem se vrátil domů a za dramatických okolností znovu do Londýna. Tam jsem se 3 roky živil, jak se dalo. Vystudoval jsem doktorát a potom zůstal vyučovat na katedře jazyků bohemistiky. Protože bylo

potřeba vědecky se profilovat, začal jsem se v roce 1980 věnovat lexikografii.

Jak takový slovník vzniká, jak dlouho trvá jeho tvorba?

Dříve se tvořily slovníky jiným způsobem, byly tzv. překladové a byly tvořeny jen nějakými slovy ze seznamu slovní zásoby. Postupně se začalo přidávat ke slovíčkům několik ekvivalentů, výslovnost

Pan Fronek s rodinou na dožínkách

i gramatická informace a vnitřní třídění s podvýznamem. Počítače práci urychlily. Nyní se dělají slovníky, které tvoří celý kolektiv autorů. Já jsem slovníky tvořil sám, první slovník trval asi šest let. Vytvoření posledního aktivního slovníku trvalo přibližně rok a půl, protože jsem již čerpal z materiálů, co mám uloženy.

Výlet do Lednice

Je neděle, sluníčko pěkně hřeje a násedlovičtí důchodci jedou na výlet. První zastávka je Lednice. Společně jsme absolvovali prohlídku zámku. Pak ti zdatnější se vydali cestou k minaretu, milovníci tropických rostlin do skleníku. Ostatní si odpočinuli v zahradní restauraci. Na další zastávku zajíždíme do Svobodné republiky Kraví hora v Bořeticích, která byla založena v roce 2000. Čekalo nás velmi pěkné prostředí s hotelem a víceúčelovým hřištěm. Po výborné večeři odjíždíme domů. Výlet se vydařil. Děkujeme obecnímu úřadu, zvláště paní starostce, a těšíme se na další společné akce.

Marie Hromková

Co vás přimělo usadit se nyní v Brně?

V roce 2005 jsem se vrátil domů, protože jsem se cítil více Čechem. Také jsem chtěl, aby se děti naučily dobře česky.

Jsou opravdu Angličané ve vztazích chladní tak, jak se povídá?

Angličané jsou více otažití, než jsme zvyklí u nás na Moravě. Při porovnání bych řekl, že k vytvoření vtejších přátelských vztahů v tak hojně míře nedochází, i návštěvy bývají formálnější a dopředu ohlášeny.

Můžete porovnat úroveň školství?

Z Anglie do našeho školství přechází trend, aby co nejvíce mladých lidí bylo vysokoškolsky vzděláno. Cílem je tam 50% vysokoškolská vzdělanost. Samozřejmě při tak vysokém počtu studentů jde úroveň vzdělání rychle dolů. Jen několik státních prestižních škol si drží svou tradiční úroveň a absolventi se rychle uplatní. Zde se však platí nehorázně vysoké školné. Největší jsou na tom v tomto směru soukromé školy. Tady na školách je zatím ještě pořád určitý řád a disciplína. Také s pýchou říkám, že u nás jsou lidé vzdělanější a mají všeobecně větší rozhled. Přebírání modelu školství ze západu v celém rozsahu by u nás nepřineslo nic dobrého.

Čím se nyní zabýváte? A z čeho máte radost?

V brzké době vyjde druhé vydání oboustranného slovníku, takže nyní dělám korektury (přitom šlapu na rotopedu), ty trvají asi měsíc, 12 hodin denně. Radost mám z dětí. Mám 11 vnoučat

a i ti, kteří se narodili v Anglii, umí mluvit česky. Také se raduji z toho, že se mi podařilo posunout lexikologii dopředu, že je mi dosud dopřáno zdraví a mohu být ve svém oboru užitečný a že jsem byl ve správnou dobu na správném místě.

Jarka Šaňková
Josef Puk

Školství

Požádali jsme ředitele školy Mgr. Princílika o příspěvek do zpravodaje o činnosti ZŠ v Žarošicích, ale bohužel zůstalo pouze u slibu.

V mateřské škole je letos 28 dětí. Předškoláků, kteří se se školkou v červnu rozloučili, bylo šest: Petra Hanáková, Erika Stávková, Lukáš Lojan, Lukáš Blahutka, Teodor Dupyn a Tomáš Jetelina. Od září nastoupili do základní školy. Základní školu naopak úspěšně zakončili Jan Mokří, Martin Hrdlička, Adéla Dobešová, Zuzana Zukalová a Lucie Konečná. Přejeme všem, aby se jim v nové škole líbilo.

Průpovědky našich školkových dětí

Dva chlapci malují les:

„Nakreslím kanca“ říká první chlapec.

Druhý chlapec: „Ale kanec se neříká.“

„Říká,“ odpoví první chlapec. „Aji naša mamka říká taťkovi, že je kaňour.“

Hotové výrobky ze stavebnic si děti ukládají na skříňku jako výstavku.

V pondělí přijdou a všechno je uklizeno.

„Paní učitelko, kde to všechno je?“

„Nevím děti, asi to v pátek někdo uklidil. Já jsem tady v pátek nebyla.“

A jeden chlapec reaguje: „Tak to je teda v prdeli.“

Při oblékání po spaní chlapec:

„Mně doma ponožky oblékají.“

Učitelka: „Tak když potřebuješ pomoc, musíš poprosit.“

Chlapec: „Prosím vás, pomůžete mně?“

Učitelka pomůže a říká: „A teď si zkus about tu druhou ponožku.“

Chlapec: „Prosím vás, pomůžete mně?“

Učitelka opět obuje druhou ponožku. Chlapec se s úsměvem na rtech na ni podívá a říká:

„No vidíš, jak jsi šikovná.“

Ukončení školního roku v mateřské škole

Podnik Šohaj dnes

Pan Zajíc u mapy, kde je vyfocena budova bývalého Šohaje

Bezesporu nejstarší zachovanou nemovitostí v obci jsou budovy bývalého lichtenštejnského statku. Na jednom z krovů sýpky se nalézá rok vročení 1724. Zhruba ve stejné době byla postavena i vila pro správce statku. Od té doby již uplynulo téměř tři sta let a popsat tuto historii by bylo na dlouhé čtení. Většina z nás si ale pamatuje neslavný konec části statku, ve které byl umístěn podnik Šohaj. Záhadná firma rozkradla nejen podnik ve Strážnici, ale i u nás, následně pak byly budovy v dražbě prodány. Poslední krádež se stala nynějšímu majiteli areálu panu Zajícovi v letošním roce, kdy zatím neznámý pachatel ukradl měděné rozvodné elektrické kabely. Když zjistil, že některé obsahují hliník, poničené kabely ponechal na místě. Přesto škoda vyčíslená soudním znalcem přesahuje milion korun. V současné době probíhá policejní šetření a pachatel je již znám.

Nynější majitel bývalého Šohaje pan Zajíc bydlí a podniká v Hovoranech. Obci poskytuje prostor pro umístění kontejnerů na železo, suť a směsný odpad a dobré spolupráci s ním se těší i TJ Moravia.

Pane Zajíci, můžete nám popsat, v čem konkrétně podnikáte, co vyrábíte?

V Hovoranech vlastním kovárnu a prodejnu kovářských děl. Jedná se o ruční kování, největší sklad kovářských věcí a specializovaný kovářský velkoobchod s doplňkovým sortimentem. Vedle kovářského nářadí vyrábíme kovářské výhně a pece. Ve firmě pracuje 24 zaměstnanců.

Kolik let podnikáte a jak jste se k tomu dostal?

Dříve jsem pracoval jako energetik ve společnosti Zemas a v tomto oboru podni-

kám od roku 1989. V kovařině jsem od malička vyrůstal. Můj děda měl v Hovoranech velkou kovárnu. Když ji v roce 1923 kupoval, byla to nejstarší, barokní budova v obci, která v minulosti sloužila pravděpodobně jako prachárna pro hodonínské panství. V roce 1926 postavil kovárnu novou, kde pracovalo 8 zaměstnanců. Tady jsem zahajoval výrobu já. Nová je dílna, kde podnikám, má 2000 m² a je na okraji obce Hovorany.

S jakým záměrem jste budovy v Násedlovicích před lety kupoval a co plánujete nyní?

Areál Šohaje jsem kupoval se záměrem rozšíření výroby. Ve firmě pracuji i občané Násedlovic a měl jsem rozjednanou výrobu mřížek na plynové sporáky, které jsem chtěl vyrábět právě v Násedlovicích. Během vyjednávání se však změnila podmínka, takže z původního plánu sešlo. Nyní pracuji na tom, aby v hlavní budově byla kovovýroba, chtěl bych tam speciální válcovací linku. V bývalých sociálkách budou vybudovány malé garsonky, každá se samostatným sociálním zařízením. Ty budou sloužit nejen pro turistiku, ale i k trvalému bydlení. Byty by mohly sloužit pro seniory, nebo jako startovací byty pro mladé rodiny. V případě zájmu by se dalších 8 bytů dalo vybudovat i z vily. Plány se vztahují na první patro, jedno patro zůstává nadále volné.

Co už bylo provedeno a co ještě hodláte dokončit letos?

V letošním roce byla opravena střecha budovy, do konce roku dojde na hlavní budově k výměně oken, k vybudování vodovodní a plynové přípojky a doufám, že stihneme zahájit i práce na fasádě. Na sociálkách budou vyměněna okna a zahájíme práce na interiéru.

Kdy předpokládáte realizaci projektu? Vzniknou nějaká nová pracovní místa?

Penzion by mohl být dokončen do půl roku. Kovářskou výrobu bych zahájil asi za dva roky. Zatím nepočítám s rozšiřováním firmy, takže s výhledem na jeden rok nebudu přijímat ani nové pracovníky.

Děkuji za zajímavý rozhovor a přeji mnoho úspěchů ve vaší práci.

Jarka Šaňková
Josef Puk

Budova po výměně oken

Zeptali jsme se...

Přinášíme vám krátký rozhovor se známým násedlovským rodákem, malířem **Karlem Hanákem starším**. Pan Hanák pochází z rodiny, kde otec i starší bratr měli k malířství velmi blízko. Zde v Násedlovicích má ve vinném sklepě malířský atelier, odkud je nejen nádherný výhled, ale je tu velmi útulně a teploučko. U skleničky dobrého burčáku prohlížíme obrazy a vzpomínáme na začátek jeho malířské kariéry.

Karel Hanák s obrazem, na kterém pracuje

Měla vaše rodina vliv na výběr povolání? A jak jste začínal?

Má rodina mě v mém rozhodnutí určitě podporovala, ale když jsem vybíral školu, o tom, že existuje umělecká průmyslovka, jsem nevěděl. Až jsem nastoupil na gymnázium do Brna, na internátě jsem se od dvou kluků o škole dozvěděl a další rok už jsem studoval na tzv. Umprumce. Po škole jsem většinu života strávil jako výtvarník ve svobodném povolání.

Jak se liší vaše práce dříve a dnes? Jaký styl je vám neblíží?

Dříve byl způsob tvorby náročnější časově. Dnes mi při práci pomáhají počítačové programy. Věnuji se uživatelské grafice, což je práce spíše nárazová podle zakázek. Kromě užité grafiky se věnuji i malířství, kde je mi neblíží abstrakce.

Jaký máte vzor pro svou tvorbu?

Líbí se mi různé směry i techniky od středověkých až po současný postrealismus. Když se na určitou věc zadívám, buď se mi líbí, nebo ne. I dnes je mnoho mistrů ve svém oboru, které obdivuji.

Čeho jste ve svém oboru dosáhl?

Po celou kariéru jsem měl dostatek pracovních příležitostí, například jsem pracoval pro zbrojovku, výstavy a veletrhy a další.

Měla možnost se s vaším dílem seznámit i veřejnost?

Ano, měl jsem několik samostatných výstav na Staré radnici, na Špilberku, v Domě umělců a spolu s kolegy ze sdružení výtvarníků, kterému říkáme TTklub, jsme uspořádali několik společných výstav. V Násedlovicích jsem pracoval na průčelí kulturního domu, na kterém jsem vytvořil mozaiku z obrazů. Dále jsem vyzdobil interiér kostela postavami národních světců i krojovaných poutníků z našeho regionu. Malby v kostele jsou ale již přemalovány.

Kde čerpáte inspiraci a jak dlouho vzniká obraz?

Výhled z atelieru pana Hanáka

Nápad přijde někdy rychle a jindy se zase rodí delší dobu. Vytvoření obrazu mi trvá někdy i roky, záleží na tom, jak dlouho nosím nápad v hlavě. Když mám zpracovat nějaké téma, jdu na to místo a dívám se a fotím. Potom to doma zpracuju. Další velkou inspirací je pro mě krajina v naší obci.

Kolik času denně věnujete práci?

Pracuji denně buď v atelieru na sklepě, a to většinou v letních měsících, jinak využívám atelier v bytě v Brně. Jsou dny, kdy mi jde práce dobře od ruky, jindy to tak dobře nejde.

Z čeho máte radost?

Raduji se z toho, že mi ještě slouží zdraví a raduji se z každého dne, z každého rozednění nad kopci, které můžu vidět, a z krásné krajiny. Také mě těší, že v mé práci pokračují i další generace z rodiny.

My vám děkujeme za váš čas i za přátelskou atmosféru a těšíme se na další spolupráci, jejímž výsledkem bude třeba pěkný plakát na kulturní akci. A děkujeme i za dosud zpracované plakáty, které pro obec děláte zcela nezištně.

Jarka Šaňková
Josef Puk

V letošním roce si příznivci výtvarného umění připomínají hned dvě významné události. Uplynulo 150 let od narození malíře Joži Úprky, který spolu se svým bratrem Frantou, známým sochařem, působili na Veselsku, a 70 let od úmrtí malíře Jano Kohlera (1873–1941), který celý svůj umělecký život kromě studií prožil v našem regionu. Při těchto výročích byly oběma malířům uspořádány výstavy. V Hodoníně a v Praze to byla výstava malíře Joži Úprky. V Kyjově při příležitosti uspořádání letošního Slovákého roku v gymnaziální kapli některá díla malíře Kohlera.

Matka Rozina pocházela z Nenkovic, kam se také po studiích přestěhoval, později si koupil budovu opuštěné šmelcovny ve Strážovicích (to je ten dům s věžičkou viditelný ze silnice od Kyjova, původně kancelář železné huti), kde si postavil atelier a vytvořil mnoho ze svých více než 2500 prací, z nichž značnou část tvořila díla s církevní a náboženskou tematikou. Nevyhýbal se ani světským námětům a jeho sgrafita a mozaiky s prvky lidového umění i secese najdeme i dnes na mnoha stavbách. Snad nejznámější prací je litografie věrozhvěstů sv. Cyrila

a Metoděje. Díky reprodukcí na předválečných poštovních známkách a mnoha redicím pronikl do povědomí umělecké i širší veřejnosti.

V našem regionu zůstaly téměř ve všech vesnicích po tomto malíři nějaké památky. Jen namátkou uvádím – v Kyjově mozaika na průčelí kostela, vyzdobil i gymnaziální kapli, kde proběhla jeho výstava, v Nenkovicích kaplička u obecního úřadu, v Želeticích vitráže v kostele, dále ve Žďánicích, v Lovčicích, ve Věteřově. I výmalba

Malíři na Slovácku

v našem kostele pocházela z jeho návrhu, provedení svěřil malířské dílně Antonína Sychry z Kyjova. Někdejší starosta Rybníkář zakoupil u mistra Kohlera obraz sv. Václava, který umístil do opravené kaple sv. Václava. Z obavy z odcizení byl obraz přemístěn do kostela, do zvonice byla umístěna replika tohoto obrazu od našeho rodáka Karla Hanáka, o kterém píšeme na jiném místě zpravodaje, a tento obraz byl následně opravdu ukraden. Bohužel tato jediná autentická památka byla odvezena v minulém roce na faru v Žarošicích, takže si ji zatím nemůžeme prohlédnout. Na

jeho místě visí dnes reprodukce věrozhvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Možná si někteří z vás ještě pamatují, že tento obraz visel dlouhá léta v hospodě pana Tenory. Druhá reprodukce obrazu z hospody, od malíře Brožíka, zobrazuje mistra Jana Husa před koncilem v Kostnici byla umístěna na schodišti obecního úřadu.

Jednu z nejrozsáhlejších prací mistra můžeme zhlédnout na louce u baziliky na sv. Hostýně, kde ze 14 pašijových zastavení je autorem 12 mozaik, známé Jurkovičovy křížové cesty z roku 1912. A tak, až si někdy uděláte do těchto míst výlet či pouť a v rohu rozměrných trojdielných keramických obrazů uvidíte zkratku autora KOE, vzpomeňte i na tohoto skromného a lidmi oblíbeného umělce, který se prý řídil svým vlastním heslem, že malíř a prase nesou užitek až po smrti, a který odolal svodům pobytu v Praze či v jiném městě s lepšími podmínkami i uměleckou slávou a zůstal věrný našemu kraji. Jedna z posledních jeho prací je umístěna na hrobce rodiny Kohlerů na hřbitově za branou na levé straně ve Strážovicích, kde je malíř od ledna 1941 pochován.

Josef Puk, kronikář obce

Mladí hasiči Násedlovic

Mladí hasiči

Stejně tak jako minulá léta i letos se konalo okrskové kolo hasičské soutěže. Společně s obcemi Žarošice, Uhřice a Dambořice jsme poměřili své hasičské dovednosti 11. června v Dambořicích. Ačkoliv si družstvo mladších nevedlo úplně nejlépe, porazilo jedno z družstev mladších žáků Dambořice A. Zato starším žákům se vedlo výborně. Jen o kousek jim totiž uniklo první místo.

I letos jsme se opět ve spojení s mladými hasiči z okrsku zúčastnili letního hasičského soustředění v Těchoníně-Celném ve dnech 14.–21. 8. Celkově nás bylo necelých devadesát. Během soustředění jsme trénovali štafety, útok i závod požárnické všestrannosti. Na konci soustředění jsme pak v těchto disciplínách proti sobě bojovali. Mladší družstvo z Násedlovic skončilo na krásném 3. místě z celkového počtu šesti družstev. Nutno dodat, že na takovém letním soustředění se děti naučí mnohem více než při schůzkách na hasičce, proto je důležité, aby se soustředění zúčastnilo vždy celé družstvo.

Během soustředění jsme také navštívili nedalekou cihelnu v Králíkách, kde probíhala

akce pořádaná v souvislosti s výročí konce 2. světové války. Mohli jsme tak vidět ukázkou tehdejších bojů, průlety nadzvukových stíhaček, přehlídky novodobé techniky, ukázky práce složek IZS jako slaňování z vrtulníků, cvičené policejní a záchranářské psy, simulaci odzbrojení nepřátel apod. Vše bylo podtrženo pyrotechnickými efekty, takže podívaná určitě stála za to. Výlet jsme zakončili tradičním rozchodem, který děti nadchnul snad nejvíce.

Mezi již tradiční zahájení soutěžního roku patří závod požárnické všestrannosti, kterého se účastníme opět ve spolupráci s okrkem. Letos se konal poprvé v Násedlovicích

24. září na myslivně za kulturním domem. Protože družstvo mladších žáků z Násedlovic nebylo kompletní, a děti tak nemohly plně využít znalosti nabyté během soustředění, skončilo na posledním čtvrtém místě. Dětem to ale dobrou náladu nezkazilo, společně jsme si opekli špekáčky a hráli hry. Večer pak všichni mladší žáci jeli domů, starší měli možnost na myslivně přenocovat. Závod se v Násedlovicích určitě vydařil.

Blíží se zima a my se na společných setkáních na hasičské zbrojnici připravujeme na novou soutěžní sezonu. Jelikož ale venku na sněhu cvičit nemůžeme, chtěli bychom využít nabídky mladých hasičů z Dambořic a společně s nimi trávit zimní schůzky v tamější tělocvičně nebo na kluzišti. Vše ale záleží na dětech a jejich nadšení pro požární sport. Každým rokem je družstvo mladších silnější a zkušenější, a máme tak našlápnuto dosahovat dobrých výsledků na soutěžích.

Lenka Strmisková

Malí hasiči na soutěži

Sbor dobrovolných hasičů

Letošní rok jsme nezačali vesele. Bohužel jsme na poslední cestě doprovodili dva naše dlouhodobé členy, Františka Troubila a Josefa Maršálka. Jinak byl leden už tradičně ve znamení výroční schůze.

Po celý rok jsme spolupracovali s ostatními sbory z okrsku. Začali jsme hned v únoru, kdy se na naší hasičské zbrojnici uskutečnila schůze těchto sborů. V březnu jsme se sešli opět u nás na školení obsluhy motorových pil. Naše jednotka zakoupila motorovou pilu letos v květnu.

Na jaře jsme opět pořádali sběr starého železa. Během celého roku jsme se aktivně podíleli na přípravě kulturních a sportovních akcí nejen v naší obci. V červenci to byla Rocková noc, kterou jsme pořádali společně s kavárnou Iberka, v srpnu jsme pomohli se stavbou altánů na Koštu piva.

K září už neodmyslitelně patří pomoc kyjovským dobrovolným hasičům při zajištění bezpečnosti na motocyklových závodech v Kyjově. V říjnu jsme zase přispěli svou pomocí při přípravě lampionového průvodu. Od začátku roku jsme postupně připravovali Martinské hody a Kateřinskou zábavu. Jako každý rok i letos jsme přiložili ruku k dílu při stavění vánočního stromu.

Dále jsme absolvovali několik školení v používání dýchacích přístrojů, která se konala v pravidelných intervalech po celý rok. V měsíci květnu jsme měli cvičení na rybníčku. V rámci okrsku jsme se zúčastnili soutěže v Dambořicích. V červnu jsme oplátili návštěvu našim kamarádům ve Škrdlovicích na Vysočině u příležitosti oslav 125. výročí založení tamního sboru.

V roce 2011 jsme zasahovali u požáru kůlny u domu Rajských a požáru trávy a lesa v Želeticích.

Příjemnější povinností bylo přání našim členům ke kulatým narozeninám. Patřili k nim:

Antonín Beneš	60 let
Jaroslav Hovězák	50 let
Vladimír Švec	50 let
Vladimír Marada	40 let
František Blahutka	40 let
František Ouda	40 let

Závěrem bych rád poděkoval všem členům sboru za jejich práci v uplynulém roce a vám všem bych chtěl popřát klidné prožití vánočních svátků a mnoho štěstí v roce 2012.

Milan Horák, starosta SDH

Rok 2011 v katolickém společenství

Občanskému roku sice k naplnění ještě zbývá několik týdnů, ale liturgický rok církve začíná 1. nedělí adventní, tak se nabízí vhodný okamžik ohlédnout se zpátky a hlavně poděkovat. Na prvním místě Bohu, který nám tento čas dopřál, žehnal nám a stál při nás ve dnech radostných i bolestných.

Rád bych touto cestou za nás za všechny ještě jednou vyjádřil velký dík panu Františku Panáčkoví, který po léta stál v čele Kostelního výboru a byl hybnou silou velkých oprav kostela v 90. letech minulého století, starostlivě dbal o běžnou údržbu našeho chrámu Páně a jako moudrý hospodář bděl nad ekonomikou našeho společenství. Čas nezadržitelně přidává další léta a ubírá sil. Přejeme panu Panáčkoví potřebné zdraví a neutuchající elán, aby se dál mohl věnovat svým zálibám a pravidelně chodit na kůr našeho kostela.

Uvolněné služby kostelního hospodáře se ujal pan Vojtěch Kopeček. V tomto roce nás čekala realizace vodovodní přípojky do kostela. Běžný úklid ani květinová výzdoba se bez vody neobejdou. Zatím si ji ženy musely vozit z domu nebo čerpat ze zdroje

u hřbitova. Po získání potřebných povolení, s jejichž vyřízením nám vydatně pomohly pracovnice místního obecního úřadu, se brigádnicky podařilo během léta dílo uskutečnit. Takže dnes se můžeme v sakristii dokonce umýt teplou vodou. Všem, kdo při pracích pomáhali, ještě jednou „Pán Bůh zaplať!“

Taktéž dík našim obětavým ženám, které se pravidelně střídají v péči o čistotu a výzdobu našeho kostela, abychom se tam my i přespolní cítili útulně jako doma. Násedlovické ženy opět potěšily mlsné jazyčky o Zlaté sobotě vynikajícími koláčky. Že jsou výborné, dnes vědí čtenáři Katolického týdeníku v celé republice. Ten totiž letos zevrubně referoval o Zlaté sobotě a věnoval celou stranu naší farnosti. Škoda jen, že svým čtenářům nemohl ještě zprostředkovat chuťový vjem. Naše ženy letos pekly koláčky dvakrát. V měsíci květnu ještě k šedesátinám otce Josefa Večeří.

Předvelikonoční úklid kostela

Evropské unie a z jeho prostředků budou z větší části restaurátorské práce financovány.

A jaké mimořádné události jsme v minulém roce zažili v našem společenství? Poslední lednovou nedělí jsme se podruhé setkali v kulturním domě na čaji a bylo to opět vydařené odpoledne. Na počátku po-

Novokněz Martin Sklenář při udělování novokněžského požehnání

Foto J. Kobzinek

Po dlouhých letech se dočká opravy křížová cesta v interiéru kostela sv. Martina a Cyrila a Metoděje. Projekt Křížová cesta očima dětí získal podporu ve fondu Leader

stní doby se mnozí z nás účastnili ve farním kostele v Žarošicích obnovy lidových misí, kterou vedli otcové redemptoristé z Tasovic. A bylo to opět svěží nadechnutí Ducha svatého k prohloubení a posílení naší víry.

V sobotu 21. května jsme vyrazili na Farní pouť. Tentokrát na Svatý kopeček u Olomouce, kde jsme si připomněli papežskou korunovaci Staré Matky Boží Žarošické a také poděkovali za nedávné blahorečení jejího korunovatele, papeže Jana Pavla II. Za naše děti jsme se pomodlili ve velkolepém chrámě Zvěstování Páně ve Šternberku a prohlédli si nový klášter sester klarisek-kapucínek v tomto městě. Dále jsme navštívili poutní místo Ruda u Rýmařova a absolvovali zdejší unikátní křížovou cestu. A na závěr jsme ještě stihli zastávku na hanáckém poutním místě v Cholině.

V neděli Nejsvětější Trojice pět našich dětí poprvé přijalo Pána Ježíše ve svatém přijímání. O státním svátku 6. července

Pečení koláčků na KD

jsme přivítali mezi námi vzácného hosta: novokněže P. Martina Sklenáře z Prahy. Jeho dědeček pocházel z Násedlovic. Otec Martin, stejně jako před lety jeho starší bratr kněz – salesián Marek, chtěl u nás sloužit mši svatou a udělit novokněžské požehnání jako výraz díky, že i u nás jsou kořínky jeho povolání. Zaplněný chrám byl znamením, že si toho i my vážíme. Říká se, že pro novokněžské požehnání se mají prošoupat podrážky u bot. K nám novokněž přijel až z Prahy. Násedlovice mu bude připomínat bílá kněžská štola, kterou od nás dostal jako dar. I letos nám dělali radost naši ministranti svým úspěšným

účinkováním v turnajích ve futsalu a florbalu. U oltáře přibýly nové tváře, takže jsme rádi přikročili k tomu, že se pro některé šíjí nové ministrantské obleky. Čtyři hoši nás reprezentovali na Světových dnech mládeže v Madridu, kde se setkali s papežem Benediktem XVI. a do dalšího života si přivezli řadu nezapomenutelných zážitků. Také několik mladých z Násedlovic putovalo pěšky na Velehrad a na světovou pouť do Šaštína.

V rámci dožíněk duchovní správce požehnal obnovenou boží muku při cestě do Krumvíře, která byla zachráněna péčí obce Násedlovice. Za zmínku stojí i zajímavá

skutečnost, že od poloviny prosince minulého roku až do konce října 2011 (kdy píšu tyto řádky) nebyl v našem kostele žádný pohřeb.

Letos jsme se odvážili uspořádat první farní ples. Role organizátorů se bravurně ujali farníci z Lovčic. Po kladných ohlasech bychom chtěli v započaté tradici pokračovat. Jelikož příští plesová sezona bude kratší, dohodli jsme se, že spojíme síly s obcí a společně uspořádáme farní krojovaný ples v sobotu 4. února 2012 v kulturním domě v Násedlovicích. Už dnes vás srdečně zveme.

Na závěr přeji všem čtenářům pokojné prožití vánočních svátků a hojné Boží požehnání do všech dnů nového roku.

P. Josef Pohanka, farář

Evangelická farnost

Letos si připomínáme 230. výročí vydání Tolerančního patentu Josefem II. Pro nás evangelíky je to významné výročí. Toleranční patent nám umožnil se svobodně hlásit ke své víře. Tehdy to byla velká změna, dnes nám připadá samozřejmé, že každý může svobodně vyznávat to, čemu věří. A to je dobře. Vždyť všichni křesťané máme stejné vyznání víry, jen odlišné důrazy. Po vydání Tolerančního patentu se k evangelické církvi přihlásila i řada rodin

z Násedlovic. Původně násedlovičtí evangelíci patřili ke sboru v Kloboukách u Brna. Pěšky chodili do tamější modlitebny, která vznikla upravením bednářny nad vinnými sklepy patřícími zábrdovickému klášteru.

V roce 1896 si postavili vlastní modlitebnu, v níž se od té doby scházíme. Je to malý domek, který náhodnému kolemjdoucímu náboženský prostor nepřipomíná. Proto domek mine, aniž by si ho nějak všiml. Přesto je to srdce našeho společenství. Tady se konají bohoslužby, tady se ale také scházíme během zimy k biblickým hodinám. Škoda, že této možnosti nevyužívá více lidí, nejen evangelíků.

Možná někoho děsí ten název: biblická hodina. Zní velice zbožně, takže může i leckoho odradit. Samozřejmě to není žádný kabaret, ale neformální setkávání, při kterém probereme celou řadu věcí, vážných i méně vážných. Je to vlastně forma vzdělávání, kde je výchozím bodem biblický příběh. Od něj se odrážíme, ale nezůstáváme jen u něj. Probíráme dějinné pozadí, zeměpis, společenské dění, vztahy

mezi lidmi. Je tu prostor k dotazům, řešení nesnadných otázek života. Ale i prostor k obyčejnému popovídání si. Všichni jste srdečně zváni.

Při setkávání lidí je samozřejmě nejdůležitější společenství, to, jací jsou ti, kteří se setkávají. Stejně tak je ale důležitý i prostor, v němž k setkávání dochází. O modlitebnu se proto snažíme pečovat. Není to vždycky snadné, je to přece jen stará stavba a letos nás zaskočila masivním oprýskáním omítky. Věříme ale, že se nám i tento problém podaří zvládnout. Třeba podobným způsobem jako v loňském roce výměnu střechy. Té jsme se přitom tolik desítek let obávali. A pak byla opravena přímo „zázračně“ během měsíce. I díky místnímu obecnímu úřadu.

V letošním roce jsme neměli žádnou výraznější akci, při níž by nás bylo více vidět. Scházíme se ale pravidelně a rádi vás všechny mezi sebou přivítáme. A nejen o hodech.

Jana Gruberová
farářka sboru ČCE Dambořice
s kazatelskou stanicí Násedlovice

Myslivecké sdružení

Na počasí v roce 2010 si stěžoval kdekdo. Zemědělci, vinaři, výletníci i cestovní kanceláře. Myslivci nezůstali s nářky na počasí pozadu. Počasí se spiklo nejen proti lidem, velký dopad mělo také na zvěř s následky i na letošní rok.

Zvýšení počtu zvěře není otázkou jednoho roku, a tak počty zvěře bažantů, zaječů i srnčí jsou i letos pod normálem. K velké smůle se letos doba kladení srnčích mláďat kryla s dobou sečení vojtěšky, a tak přišlo o život mnoho mláďat srnčí zvěře. Jinak je tomu u zvěře černé, které téměř nic nevádí a její stavy se pomalu ale jistě zvyšují. Ani zvýšené počty prasat nemají dobrý vliv na přírůstky ostatní zvěře.

I přes tuto nepříznivou situaci se myslivci o zvěř nadále starají a možná někdy v budoucnu se dočkáme přírody pro lidi i zvířata příznivější.

Z akcí myslivců bych připomněl tradiční pořádání 31. mysliveckého plesu v lednu

Myslivecký ples

s tradiční tombolou i zvěřinovými specialitami. V březnu naše sdružení pořádalo zkoušky uchazečů o lovecký lístek. Této akce se účastnila i starostka obce, tato akce po stránce společenské byla vysoce hodnocena a byl o ní uveřejněn pochvalný článek i v časopise Myslivost. Na jaře jsme ještě dokončili úpravu cesty k myslivně, kdy za pomoci obce, která přispěla na nákup panelů, zemědělského podniku Zemas, jenž pomohl s technikou, i firmy Meliorace Večeřa, se konečně podařilo položit betonové panely na zbylou část cesty, takže cesta k myslivně je již za jakéhokoliv počasí sjízdná.

Protože náklady na provoz myslivosti se neustále zvyšují, přijali jsme nabídku na poplatkový odstřel srnčí zvěře. Dva lovečtí hosté z Dánska v našem revíru ulovili během dvou dní při srnčí říji tři srnce. Hosté byli velmi spokojeni jak s doprovodem, tak i s pobytem v našem revíru. Fi-

nance z této akce nám v naší situaci velmi pomohly.

Společné hony na drobnou zvěř začínají od listopadu a situace snad bude lepší než loni.

Již nyní se těšíme, že se spolu s vámi sejdem na 32. mysliveckém plese, který uspořádáme v sobotu 21. ledna 2012 v kulturním domě. Hrát by měla dechová kapela Ištiváci ze Šardic.

Do roku 2012 bych přírodě přál mírnější zacházení, nám lidem pohodu a zdraví, lásku a toleranci.

Josef Puk
předseda Mysliveckého sdružení

Zkoušky mysliveckých adeptů v Násedlovicích

Někdy se na honu připele mezi bažanty i pěkné prasátko

Hosté z Dánska s doprovodem a úlovkem

Úprava cesty na myslivnu

Český zahrádkářský svaz v Násedlovicích

Letošní rok byl pro naši organizaci rokem, kdy pořádáme pravidelnou výstavu vín.

Výstava proběhla na Velikonoční neděli 24. dubna 2011. Na výstavě se prezentovalo 446 vzorků soutěžních (z toho 269 vzorků bílých a 177 vzorků červených vín) a 100 vzorků nesoutěžních vín.

V sobotu 4. června 2011 proběhla již tradiční ochutnávka ročníkových vín. Akce se uskutečnila u Miroslava Hochmana. Na

ochutnávce se sešlo 26 vzorků ročníkových vín. Poté jsme 24. června 2011 putovali za vínem. Navštívili jsme Habánské sklepy ve Velkých Bílovicích, výrobu vína v Mikulově a poslední zastávka byla ve vinařství v Pavlově. Ochutnávali jsme výborná vína s malým obcerstvením a na zpáteční cestě jsme měli krásný výhled z rozhledny Slunečná.

Naše organizace se podílela na Česko-rakouských dožínkách s jarmarkem, kde

mohli návštěvníci za poslechu cimbálové muziky ochutnat vína místních vinařů.

Poslední akcí tohoto roku bude v prosinci také již tradiční Mikulášská ochutnávka mladých vín.

Zahrádkáři přejí všem spoluobčanům mnoho úspěchů v osobním i pracovním životě, radost z pěstování vinné révy a bohatou a kvalitní úrodu pro příští rok.

Výbor ZO ČZS

Putování za vínem – účastníci u rozhledny Slunečná

Putování za vínem

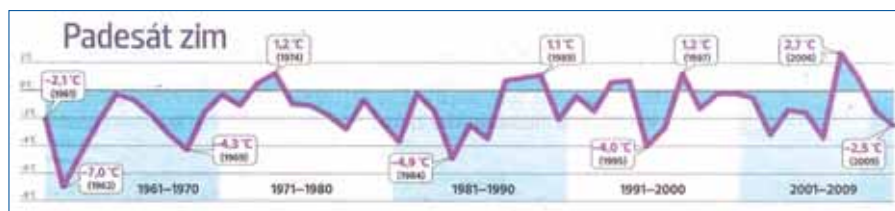

Ochutnávka vín na dožínkách

Košt vín

Jak bylo a jak bude?

Spolu s první jinovatkou se v mediích objevilo varování jedněch klimatologů: TISÍCI-LETÁ ZIMA! JE TO KACHNA, říkají druzí, NEVÍME, slyšíme od třetích. Média před rokem tvrdila: Ropná skvrna po havárii ropné věže z Mexického zálivu způsobila zamrznutí severní Evropy. Prach z islandské sopky nevyslovitelného jména úplně změnil počasí v Evropě. Průmyslové zplodiny nás zahubí. Ozónová díra bude smrtelná. Na počasí jsou všichni odborníci – dokonce i náš prezident.

Jak bylo, vzpomínají starší, jak bude, ptají se mladší. Mrazy, povodně, vedra, sucha a vichřice jsou oblíbená témata všech novin i kronikářů, kteří tyto události rádi zaznamenávají. A že jich za posledních desetiletí bylo! Již jen nejstarší z nás si pamatují arktickou zimu u nás v roce 1929 s mrazivým rekordem -42,2 °C, i válečnou zimu 1941/1942 i další v r. 1942/1943, které zasadily německým vojskům větší ztráty než Rudá armáda na nasazených a promrzlých ruských pláních. Moje generace si pamatuje i krutou zimu 1955/1956 s uhelnými prázdninami, i zimu 1985, kdy pomrzly téměř všechny vinohrady. A mnozí si jistě pamatujete na Silvestr 1978, kdy teplota během silvestrovských oslav klesla z +10 °C přes den na -15 °C po půlnočním přepítku.

Pamatujeme si také suchá a horká léta – zvláště rok 1947 s velkou neúrodou, z posledních r. 2003, kdy spadlo jen 324 mm srážek. I povodně nás mnohdy potrápily. Vzpomeňme na rok 1970, kdy velká povodeň v našem regionu napáchala obrovské škody a byla příčinou smrti 30 horníků v zatopeném dole v Šardicích. Vzpomeňme, jakých neskutečných záběrů jsme byli svědky při povodních v přímém přenosu v Praze i na Moravě v r. 1997 a v roce 2002, a to vše se opakovalo na severní Moravě, a v severních Čechách v loňském roce, s mnohými lidskými oběťmi. I v letošním

roce jsme byli svědky bleskových povodní na severu území s enormními následky. V roce 2010 spadlo v naší obci rekordních 792 mm srážek. Rovněž vichřice, nově podle amerického vzoru pojmenovávané jmény Kyrill a Emma, které zasáhly celé území státu v posledních letech, napáchaly velké škody, máme rovněž v živé paměti.

Počasí v roce 2010 nám zvláště nadělalo starostí. Nejprve mrazy, pak průtrže mračen, vedra, znovu deště a přitom náhlé změny počasí. Vinaři, sadaři, zemědělci i myslivci si zoufali a těžko vzpomínají na horší rok. Srážky překonaly historické maximum v obci.

A většinu z těchto extrémů se nepodařilo předpovědět a klimatologové s mnoha tituly to sice neradi, ale přiznávají. S větší jistotou se můžeme spolehnout na předpověď do tří dnů, na deset je to již velká potíž, na měsíc nesmysl. Rok 2011 našťastí patřil k rokům, na které si nemůžeme stěžovat. Zemědělcům přišlo tehdy, když potřebovali, i jiné parametry počasí vyhovovaly. Výsledkem byla nejlepší úroda za mnoho posledních let. Že si stěžují majitelé koupališť, kterým v červenci přišlo málo návštěvníků, našťastí není tak důležité. Pranostik, které předpovídají počasí, je známo mnoho. Sedláci, les-

Letošní duha

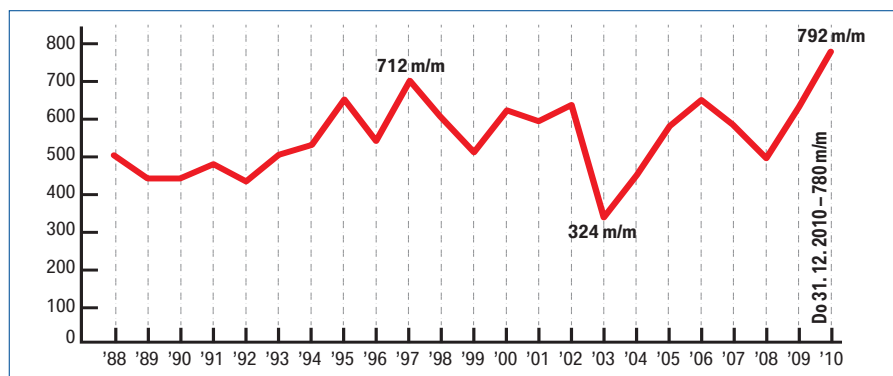
níci i myslivci vycházeli z dlouholetých pozorování a někdy se i náhodně trefili.

A tak, koho zajímá, jaká bude letošní zima, může zkusit jednu starou metodu. Staří hospodáři předpovídali průběh zimy z kostí husy. Pokud byla kost tmavší – zima bude vlhká a mlhavá, světlé kosti ukazovaly na zimu mrazivou a plnou sněhu. Určitě neprohloupíte. Každopádně si na pečené husičce pochutnáte a ještě vám zbude sklenice výborného husího sádla a husí jatýrka nejsou také k zahazení. Jen nevím jestli to platí i u husy s vizitkou Made in China.

Na závěr nabízím k prohlédnutí graf průměrných zimních teplot s jejich odchylkami za posledních 50 let převzatý z oficiální statistiky pro celý stát a graf úhrnu srážek v naší obci od roku 1988. Údaje o vodních srážkách jsem převzal z každoročních záznamů p. Josefa Maršálka čp. 60, který je mnoho let poctivě vedl až do svého odchodu a předával k zaznamenání do kroniky obce. Tímto bych mu chtěl ještě dodatečně poděkovat.

Ať počasí v roce 2012 každému z vás podle vlastního přání přeje

Josef Puk, kronikář

Zdá se mně, děvčico...

Byla jsem požádána, abych přispěla do Násedlovického zpravodaje nějakou osobní vzpomínkou, nejlépe prý z dětství nebo z mládí. Zamyslela jsem se nad tím a napadlo mě, že začnu přímo „od Adama“. Moje první vzpomínka se týká události před mým narozením, další jsou již z mého útlého dětství a z mých prvních zážitků školních...

Narodila jsem se koncem října, v době, kdy již bývá sychravo a nevlídno, někdy ještě s posledními záchvěvy babího léta... Tak tomu bylo i tenkrát, v roce 1937, v době, o které píši. Nej dřív mi dovolte několik podrobností.

Rodiče měli menší hospodářství, pár měřic pole, prasátko, kozu, drůbež a králíky. Tatínek pobýval přes týden mimo domov, pracoval v Moravské Ostravě a jezdil domů jen o víkendech, zatímco maminka doma hospodařila. Byla tehdy v pokročilém stadiu těhotenství, „čekala se“, ale netušila, že ta radostná událost je již tak nablízku. A jak to mohla vědět? Tenkrát se s takovými „běžnými“ záležitostmi, jako bylo těhotenství a porod, nikdo příliš nepáral. K lékaři se nechodilo, žádná z nastávajících maminek neznala přesný termín porodu.

A tak, nic netušíc, vydala se jedno říjnové odpoledne s trakařem na pole, na Záhumenici, pro trochu řepy a řepného chrástu pro domácí

zvířectvo. Ale ouvej... Když se vracela s plným trakařem domů, najednou ji, z ničehož nic, prudce píchlo v křížích. Polekala se, a proto, když mýjela chalupu zdejší porodní báby, panimámy Novotné, zaklepala na dveře a informovala ji o tom. Ta si ji změnila zkušeným okem odbornice a pravila. „Tak se mě zdá, děvčico, že to už bude. Neboj se ale nic, jak dojdeš dom, ohřej vodu, hned tam budu.“

„Copak o to,“ vyprávěla maminka, „doma sem byla cobydyp, od panimámy to máme pár kroků, ale problém byl s kamnami. Třísky byly mokré – nechtěly hořet, a když konečně chytly, začaly zase kúřit kamna. Plný barák dýmu, všechny okna sem musela pootvírat. Ještěže před

tím přšlo a aspoň vody ve škopku bylo dost. A jenom co se voda v hrnci trochu ohřála – byla tu panimáma Novotná. A potom to šlo ráz na ráz... Než sem se nadála, malá (to jako já) byla na světě. Panimáma ju pleskla přes prdélku, umyla ju, zabalila do bílé plínky, položila do slaměnky a zvážíla na kuchyňské váze. No, nic moc, dvě kila osumdesát... Děvčátko bylo ale pěkné a mělo se k světu.“

A tož takové to bylo, když jsem přišla na svět. A podobné to bylo i s mými dvěma mladšími sestrami a nakonec i s většinou násedlovických občanů. Tedy do doby, než byla postavena kyjovská nemocnice s porodnicí (1939–1942). V té se již narodil brácha, náš nejmladší sourozenec.

Na tuto moji nejdůležitější životní událost si samozřejmě pamatovat nemohu, znám ji jen z matčina vyprávění. Moje vzpomínka však patří nejen jí, ale i obětavé porodní bábě, panimámě Novotné, která za svůj život přivedla na svět mnoho násedlovských občanů. Tato vzácná žena bydlela v naší ulici a jako dítě jsem ji často potkávala. Vzpomínám si, že to byla vyšší, hubená, trochu shrbená paní oblékaná poselsku – vždy v něčem tmavším, s černobílým kostkovaným šátkem na hlavě. Tak, jak se

tehdy oblékaly starší ženy. Z mých dalších vzpomínek, které jsou již autentické, vybírám tu, která dokládá, jaké bývaly Násedlovice za bláčená dědina. Za pěkného počasí byly cesty mezi chalupami suché a prašné, ale běda, když několik dní přšlo, nebo v zimě roztál sníh. To je pak pokrylo tmavé, mazlavé bláto, které se lepilo na boty a roznášelo do chalup. Prostě – „bývalo blata po kolena...“

Kdysi mě, asi čtyřletou, poslali do sklepa, vzdáleného asi sto metrů od našeho, pro kořenovou zeleninu do polévky. Bylo popršené, na cestě plno bláta. Tam to ještě šlo, ale když jsem se vracela, zabořila jsem se s gumáčky do toho blátiska a nemohla nožky vytáhnout. Po chvíli námahy jsem to vzdala. Gumáčky jsem tam nechala a vrátila se domů bosa. Chudák maminka, ta jen spráskla ruce...

S blátem byl problém i ve škole. Se špinavými botami nás žákovská služba, která prohlížela před vchodem podrážky, dovnitř nepustila. Proto jsme si s sebou nosili křivák a hadřík na očištění našich zabláčených bot.

Ve škole se mi líbilo, hlavně v první třídě, kdy nás učil pan řídící Jiří Kuča. Tento klidný, pohodový pán v černém plášti a s nezbytným ukazo-

vátkem v ruce, ve mně vzbuzoval respekt. Proto nevím, který z násedlovických vtipálků na něj vymyslel posměšnou říkanku „Jiří Kuča nas... do papuča.“ (To nebylo hezké – ale dobře se to pamatuje.) Jak je vidět, učitelé to nikdy neměli lehké... A vůbec, vzpomenu-li na násedlovickou obecnou školu, musím ji pochválit. O fyzické tresty sice nebyla nouze, to se smělo – a z výchovných důvodů i praktikovalo – ale jinak se učitelé snažili, aby se nám ve škole líbilo. Stěny naší první třídy byly např. ozdobeny nejen metodickými obrázky, abecedou, malou násobilkou apod., ale i barevnými potisky výjevů z různých pohádek – nejvíc se mi líbila ta O veliké řepě. Jak „táhli, táhli, ale řepu nevytáhli“ – až za pomoci maličké myšky ji přece jen vytáhli...

A co bylo dál? Psal se 1945, poslední rok války, a fronta se nezdáritelně blížila k naší dědině. Školní výuka byla od pololetí přerušena a nám, školákům, byly tím pádem prodlouženy prázdniny. A nebyly to veselé prázdniny... V září jsme, již v osvobozené vlasti, opět zasedli i do školních lavic. Ne jako „kašičky“, ale již jako druháci.

Ve Zlíně, 12. října 2011.

Mirka Pantlíková (Koňaříková)

Český svaz včelařů

V letošním roce byly zimní úhyny včelstev celkem nepatrné a většina včelstev dobře přezimovala. Vyšetření na mor včelího plodu bylo negativní a včelstva v naší organizaci a v blízkém okolí jsou zdravá. Nástup tepleho jara pomohl včelstvům ke sběru pylu, který je pro líhnoucí včely potravou jako pro nás chleba, a včely tak mohly lépe překonat jarní deště a mrazíky. Proměnlivé počasí přírodě moc nepřeje a včelám také ne, i když se dokážou přizpůsobit.

Letošní snůška medu patřila k těm lepším. Zvyšují se plošné výsevy řepky, která se začíná stávat největším zdrojem medu. Tento med brzy krystalizuje, a mezi spotřebiteli patří proto k méně oblíbeným, i když složením a obsahem látek patří naopak mezi kvalitní medy.

Počet členů (28) v naší organizaci zůstal stejný jako v minulém roce. V roce 2010 bylo zazimováno 292 včelstev, letos 324, tedy o 32 více.

V uplynulém roce se 6. března uskutečnila přednáška na téma léčení včel, na níž přednášel pan Plachý ze Žarošic. Dne 13. listopadu se konala přednáška na téma

chov včelích matek, přednášel pan Marada z Hovorán. Hned 20. listopadu se uskutečnila další přednáška o medu, na kterou byla přizvána i veřejnost.

Také v letošním roce pořádá včelařský svaz pečení a zdobení perníků, které se uskutečňují v kulturním domě v době vánočních trhů. Techniky pečení i zdobení vám předvede paní Duroňová ze Ždánic.

České včelařství je na vysoké úrovni, což uznávají i okolní státy a mnohdy nám závidí způsob činnosti našich organizací, ať už jde o léčení včelstev, pořádání vzdělávacích přednášek nebo včelařské kroužky pro děti. Právě děti z včelařských kroužků se pravidelně umísťují na předních místech v soutěžích ve znalostech včelařské tematiky mezi okolními státy. Že včelaření není jen o medu, si uvědomují i ve vládě. Jiho-moravský kraj letos poskytl dotaci 1 600 000 korun pro včelaře a 400 000 korun pro včelařské kroužky. Poskytnutí dotace je podmíněno přesnými pravidly. Pro včelařský kroužek, který vede pan Flodr, jsme dostali dotaci 23 800 korun.

Dne 17. 10. 2011 oslavil své 90. výročí narození náš nejstarší člen pan Leopold Ka-

šuba ze Zdravé vody. Obhospodařuje šest včelstev a pomáhá ještě dalším třem včelařům, kteří mají svá včelstva v okolí. V naší organizaci vykonává funkci předsedy revizní komise. Hodně zdraví a málo žihadel mu přejí všichni včelaři.

Miroslav Brychta

Ztracené zuby

Tetku Lidku začaly zlobit zuby, a proto se rozhodla zajít k zubnímu lékaři. Úroveň stomatologie nebyla tehdy taková, jako je dnes. Doktor, dentista, jí chrup prohlédl, zčásti ho zrenovoval, zčásti doporučil nahradit zubní protézou. A netrvalo dlouho, obdržela od pojišťovny skupinku několika zubů umělých, na háčky.

Jak už to bývá, když má člověk něco nového, hned si nezvykne. Zapomněla si jednou tetka Lidka na noc vyndat zuby z pusy. Po ránu zjistila, že zuby na háčky jsou pryč. Přiběhla hned s tou neblahou zvěstí za sousedkou: „Představ si, Terézo, že sem v noci zhltila zuby. Je mě z toho úplně nanic. Zítra jedu do Kyjova na rentgen. Určitě tam někde budů, hrozně mě to tam škrabe.“ Na druhý den se rozjela do nemocnice na rentgen žaludku, ale nic jí tam nenašli... Až za několik dnů se u sousedky objevila znovu. „Představ si, Terézo, že se ty ztracené zuby na háčky našly. Byly zaháknuté na noční košuli. Zajímavý ale je, že sem jich v tem břuchu opravdu cítila...“

A jaké z toho plyne poučení? Když se vám ztratí zuby na háčky či jiná zubní protéza, nepropadejte panice. Prohlédněte si pečlivě noční košili, pyžamo, postel, případně celou ložnici. Pak si teprve nechejte zrentgenovat vnitřnosti. Doktoři mají jiné starosti než hledat vaše ztracené zuby.

Mirka Pantlíková

Vážení návštěvníci knihovny, vážení spoluobčané!

Již tomu bude rok, co jsem převzala práci v knihovně s přesvědčením sama sebe, že úkol, který jsem si předsevzala, splním v co nejkratší možné době. Naše knihovna je vybavena moderním počítačovým výpůjčním programem, který by měl přinést velkou spoustu výhod pro čtenáře nejen

ohledně půjčování a vracení knih, ale rovněž i v orientaci čtenářů v knihách, které naše místní knihovna vlastní. Provázání tohoto programu s okolními knihovnami a centrální knihovnou v Hodoníně by mělo zaručit vaši možnost vypůjčit si tu konkrétní knihu, kterou budete požadovat.

Aby bylo možné tento počítačový program spustit, je důležité nejprve udělat několik kroků pro jeho zdárný chod.

V naší knihovně je velká spousta knih zastaralých a čtenáři již dávno nečtených, je tedy nejprve nutné tyto svazky z registru knih vyřadit.

Nadále je třeba veškeré zbývající knihy zařadit do patřičných kategorií a zadat do počítačového programu. Což obnáší vložení o každé registrované knize do programu základní informace a údaje.

Vzhledem k množství svazků v naší knihovně je tato práce zdoluhavá. Já sama se těším na chvíli, kdy budu moci říct – hotovo.

Dalším úkolem, který jsem si předsevzala, je nakoupení nových, aktuálních knih, které vám přinesou radost i poučení.

V současné době tuto problematiku řeší tzv. výměnný fond, což je zapůjčení nových aktuálních knih centrální knihovnou Hodonín dle požadavků čtenářů.

Závěrem mi dovoluji poděkovat za přízeň všem čtenářům, kteří naši knihovnu navštěvují a poprosit je o shovívavost. Všem spoluobčanům popřát klidné, spokojené a hezky prožité vánoční chvíle a do nadcházejícího nového roku popřát všem jen to dobré.

Vaše knihovnice
Lenka Poláčková

Noc s Andersenem

TJ Moravia Násedlovice

Rok 2011 je u konce a my se poohlédneme, co všechno nám přinesl. Tradičně jsme ho začali 9. ledna výroční členskou schůzí za hojně účasti členů v pohostinství Na kopcečku. Ve druhé polovině ledna začala zimní příprava a od 17. do 20. února proběhlo soustředění ve Velkých Losínách, kterého se zúčastnilo družstvo mužů i žáků. První sobotu v březnu nás čekaly ostatky, opět s pochůzkou maškar po obci a večerní zábavou, kde k tanci hrála skupina Duo Friga.

Jarní polovinu sezony jsme odstartovali 2. dubna vítězstvím 4:0 ve Svatobořicích-Místříně a ukončili 19. června na domácím hřišti vítězstvím 5:1 nad Věteřovem. V sezoně 2010/2011 jsme skončili na třetím místě s 49 body a bilancí 14 vítězství, 7 remíz a 5 proher při skóre 65:31. Družstvo žáků skončilo na čtvrtém místě s 47 body a bilancí 15 výher, 2 remízy a 7 proher při skóre 58:40.

Šachový turnaj se u nás stal už tradicí. Letos se konal od pátku 27. do 29. května a obec přispěla bezplatným ubytováním, nájmem KD a finanční částkou na odměny hráčům. Letošního ročníku se zúčastnili kromě zrakově postižených i hráči z šachového oddílu Lokomotiva Brno.

Během prázdnin jsme pořádali dvě letní noci. První byla 2. července a hrála na ní skupina Modul, druhá pak proběhla 13. srpna s kapelou The Box. Počasí nám přálo a obě akce se vydařily.

Koncem srpna jsme postavili zeď za spodní brankou, kterou nám vloni shodila bouřka.

Před začátkem podzimní poloviny sezony došlo ke změně trenéra u družstva mužů. Z pracovních důvodů odcházejícího Rudolfa Dvorského nahradil Stanislav Urbánek. Družstvo mužů pokračovalo v dobrých výkonech z druhé poloviny jara a v polovině soutěže se nachází na prvním místě s 35 body a s bilancí: 11 výher, 2 remízy a pouze jedna prohra při skóre 45:21. Pokud to tak půjde dál, mohl by se v příštím roce hrát v Násedlovicích okresní přebor, který se tu hrál naposled v sezoně 2002/2003.

U družstva žáků jsme byli zvyklí na umístění v horní polovině tabulky, ale momentálně je potkal generační problém. Starších žáků je velmi málo a převážnou většinu týmu tvoří mladší žáci. Proto v polovině soutěže nemají ani bod a v tabulce jsou poslední. Nedá se nic dělat, malí fotbalisté musí zkrátka vyrůst.

Na závěr bych chtěl poděkovat a popřát mnoho štěstí, zdaru, rodinné pohody v novém roce všem hráčům, trenérům, funkcionářům, sponzorům, fanouškům a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdárném průběhu sportovních a kulturních akcí pořádaných naší TJ.

Richard Dobeš

Na domácím hřišti

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Vítání občánků v červnu

Foto J. Kobzinek

Narození

Maxmilián Vodička

č. 224 syn Michala a Nadi Vodičkových

Kryštof Studýnka

č. 13, syn Jany a Romana Studýnkových

Tereza Valentová

č. 320, dcera Simony a Petra Valentových

Dominika Poláčková

č. 283, dcera Stely Vrábělové a Martina Poláčka

Liliana Urbánková

č. 142, dcera Šárky Kleiblové a Michala Urbánka

Tobiáš Urban

č. 313, syn Lenky a Zdeňka Urbanových

Lucie Svatoňová

č. 223, dcera Romana a Jany Svatoňových

Jakub Kučera

č. 340, syn Michaely a Lukáše Kučerových

Sňatky

Lucie Veselá, č. 69 a Miloš Koňářík č. 69

Kamila Živělová, č. 343 a Martin Dohnal, Zlín

Ludmila Luterová, Nenkovice a Martin Ventrča č. 362

Ivona Maršálková, č. 358 a Aleš Hlavatý, Dukovany

Jana Bajáková, č. 328 a Luděk Navrátil č. 328

Zlatá svatba

Zdena a Tomáš Mokří, č. 302

Marie a Milan Horákoví, č. 19

Rozloučili jsme se

v prosinci 2010

Františka Švaňhalová, č. 220

Josef Maršálek, č. 60
František Troubil, č. 183

od ledna 2011

Anna Poláčková, č. 257

Vlasta Bajáková, č. 239

Pavla Kopečková, č. 312

Zemřelí rodáci

Stanislav Sopůch, Archlebov
Miloslav Maršálek, Brno
Věra Koštovalová, Dražůvky
Jana Rotreklová roz. Poláčková, Rosice u Brna
Josef Panáček, Ostrava-Polanka

Starostka a místostarosta obce navštívili naši občanku paní Matulovou v Čeložnicích a předali jí publikaci Kyjovsko, aby splnili slib, který jí dali, když se publikace připravovala.

Zlatá svatba manželů Mokřých

Starostka s jubilantkou paní Gálovou

Svatba Jany Bajákové a Ludka Navrátila

Foto J. Kobzinek

Jubilant pan Fronek s manželkou a starostkou

Oslava padesátin starostky Vlasty Mokré

Oslava narozenin pana Valíka

Narozeniny paní Krhánkové

Jubilantka paní Sovová

Jubilantka paní Maršálková a manželé Hubáčkoví

Blahopřání panu Bajákovi k jeho osmdesátinám

Oslava narozenin paní Hanákové

Jubilanti

50

Fronek Jaroslav	č. 298
Fronková Hana	č. 253
Drastich Ivo	č. 33
Soukup Petr	č. 212
Hověžák Jaroslav	č. 107
Švecová Radka	č. 353
Pokorný Vít	č. 84
Landoriová Maria	č. 200
Honová Marie	č. 345
Svozil Vlastimil	č. 177
Švec Vladimír	č. 353
Hanák Vladimír	č. 99
Mokrá Vlasta	č. 360

60

Beneš Antonín	č. 29
Baják Antonín	č. 328
Jetelina Jiří	č. 330
Chytil Zdeněk	č. 79
Hasala Josef	č. 184
Studýnková Jitka	č. 13
Hubáček Stanislav	č. 58

70

Marečková Vlasta	č. 165
Hrdličková Věra	č. 181
Janusicz Rudolf	č. 81

75

Dobešová Vladyka	č. 306
Hanáková Jenofefa	č. 327
Brychta Josef	č. 75
Dobeš Vladimír	č. 259

80

Valík Tomáš	č. 226
Gálová Jarmila	č. 95
Krhánková Zdena	č. 358
Lubomír Laštůvka	č. 104
Baják Josef	č. 20
Maršálková Zdena	č. 58
Fronek Josef	č. 176
Tycová Jarmila	č. 207
Dobešová Růžena	č. 13
Svobodová Zdena	č. 212

85

Laigotová Marie	č. 105
Poláčková Anna	č. 257
Fiala Josef	č. 255
Valentová Zdena	č. 161

90

Hanáková Františka	č. 99
--------------------	-------

**Všem uvedeným
k jejich jubileu pře-
jeme pevné zdraví,
štěstí, osobní po-
hodu a neustálý
důvod k úsměvu.**

Kdo z občanů si v budoucnu ne-
přeje být v této rubrice zveřejňo-
ván, ať na tuto skutečnost
upozorní obecní úřad. Děkuje.

DSP
TRUHLÁŘSTVÍ
Násedlovice 137
tel.: 518 631 449
mob.: 776 830 866

kuchyně
vestavné skříně
schody, ložnice

STĚHOVÁNÍ A JE TO
Bořetická 4140/1, 628 00 Brno - Vinohrady
Tel.: Milan Hnátek (+420) 739 641 861
Tomasz Zegota (+420) 603 311 812
E-mail: info@stehovaniajeto.cz
www.stehovaniajeto.cz

MONTÁŽE
Věroslav Svoboda
696 36 Násedlovice 327
ČESKÁ REPUBLIKA

JERÁBY A ZDVIHACÍ ZAŘÍZENÍ
• dodávky, montáž, opravy
• revize a zaměření
• výroba a montáž ocel. konstrukcí
• montáž plošiny MP16, MP13
• autojeřáb AD20

tel./fax 544 227 249
mobil 603 528 904
737 647 629
e-mail: veroslav.svoboda@seznam.cz

Truhlářství
Michal Večeřa
Násedlovice 347
tel. 604 117 301
okna, dveře, schody,
kuchyně, dětský
nábytek, nábytek aj.

OPRAVY KAROSERII OSOBNÍCH, NAKLADNÍCH,
SPECIALNÍCH VOZIDEL A AUTOBUSU
František Blahutka
Násedlovice 3
696 36
tel.: 518 631 142
mobil: 603 158 577
www.blahutka-nasedlovice.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
JUDr. Miroslava Vodičková
advokátka
Pekařská 13, 602 00 Brno Násedlovice 129, 696 36 Hodonín
tel.: 541 243 358-9, fax: 544 520 800, mobil: 607 110 482
e-mail: advokatka.mirka@seznam.cz

VÝROBA SPORTOVNÍCH ODĚVŮ A DRESŮ

www.bohacek-sport.cz

Masáže Monika
Masérské, regenerační
a rekondiční služby
Monika Kratochvilová, DiS.
608 714 654
Dambořice 94
696 35
masaze.monika@seznam.cz
www.masaze-damborice.unas.cz

PS PLAST
Násedlovice
Výroba z plastu PP
na zakázku
Ing. Petr Soukup
Tel.+fax: 518 631 965
Majitel – mob.: 602 422 372
Dílňa – mob.: 602 524 504
Násedlovice 212
696 36
http://ps.plast.web.tiscali.cz
e-mail: ps.soukup@worldonline.cz

N.K. Nástroje, s.r.o.
Ostření a výroba řezného nářadí
Vojtěch Kopeček
jednatel společnosti
N.K.. Nástroje s.r.o.
Násedlovice 6
696 36
Česká republika
tel.: +420 518 633346
fax.: +420 518 633346
mobil: +420 776 174971
e-mail: v.kopecek@email.cz

DAGMAR SOVOVÁ
stavebniny & doprava
e-mail: stavebniny@stavebninysova.cz www.stavebninysova.cz
Prodejna: Násedlovice - Janův dvůr
tel.: 518 631 639
fax: 518 632 075
Sídlo firmy: 696 36 Násedlovice 307
IČO: 644 81 069

Cestování první třídou to není, ale nepotřebuji místenku

„Pitný režim dodržuju rád, zvlášť, když pítí chystá děda“

*Mám dvě ruce: jednu abych
stiskl dlaň u těch,
s kterými kráčím, a druhou,
abych zvedl ty, kteří padají.*

GUYAU

